

Núm. de Protocol: 2000033/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000039/2017

SENTÈNCIA 37-2017

PARTS:

Apel·lant: S. SL

Representant: Sra. CFL
Advocat: Sr. MCR

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM
Advocat: Sra. EGL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, tres de maig de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000033/2017**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de l'entitat S. SL va interposar demanda contra el GOVERN, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució de 8 de març de 2017, que havia desestimat el recurs d'oposició formulat per l'agent contra dues peticions d'intercanvi d'informació en matèria fiscal emanades de les autoritats franceses, que feien referència a diversos comptes bancaris d'aquella societat.

La sentència del Tribunal de Batlles de 5 d'abril de 2017 ha desestimat la demanda i ha declarat que la resolució impugnada del GOVERN és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La societat agent ha interposat recurs d'apel·lació contra la referida sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) La petició d'informació ha perdut objecte, des del moment en què el procediment de verificació de la comptabilitat de l'agent s'ha tancat a França, de manera que manca el pressupòsit que fonamenta la sol·licitud d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

b) No resulta ajustat a dret que s'hagin tramitat fins a tres procediments d'aquesta naturalesa, en base a sengles peticions trameses per les autoritats franceses, cosa que li hauria causat indefensió.

c) Existeix una discordança en la identificació de la persona concernida, ja que no es pot assimilar la societat andorrana recurrent amb el seu establiment permanent a França.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat la confirmació de la sentència apel·lada, que considera plenament ajustada a dret.

4.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons els articles 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 8 de la Llei 3/2009, de 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia.

Segon.- *Sobre la pèrdua d'objecte del procediment*

La recurrent sosté que la petició d'informació ha perdut el seu pressupòsit objectiu, ja que l'Administració tributària francesa ha conclòs el procediment de verificació de la seva comptabilitat, segons dedueix de l'escrit que subscriu un inspector de finances públiques del país veí, que consta als folis 38 i 183 de les actuacions.

Tanmateix, s'ha de tenir en compte que el procediment per a l'intercanvi d'informació fiscal es substancia a petició d'una de les parts contractants, en els termes que regulen l'article 4 de la Llei 3/2009, de 7 de setembre, i l'article 5 de l'Acord signat per Andorra i França sobre aquesta matèria el 22 de setembre de 2009 i només es pot considerar decaigut quan l'Estat requeridor desisteix de la seva sol·licitud i així ho comunica a l'altra part, cosa que no ha succeït en aquest cas.

De fet, no correspon a les autoritats andorranes, ni a aquest Tribunal, verificar quin és l'abast i els efectes en dret francès de la comunicació de la inspecció de finances que presenta la part agent, ni si existeix la possibilitat de continuar la verificació de la seva comptabilitat a partir dels resultats de la informació que puguin subministrar les autoritats andorranes. De fet, la

mateixa comunicació ve acompanyada d'un resum de la normativa aplicable, que fa versemblant aquesta darrera possibilitat, com posa de relleu la sentència apel·lada.

En conseqüència, no es pot considerar que la petició d'intercanvi d'informació hagi perdut el seu pressupòsit objectiu, de manera que s'ha de desestimar aquest primer motiu d'impugnació.

Tercer.- *Sobre la divisió de la causa*

La societat recurrent discuteix que les tres sol·licituds trameses per les autoritats franceses hagin donat lloc a uns altres tants procediments, i que no s'hagin acumulat, cosa que li hauria provocat una situació d'indefensió.

El fet que denuncia l'apel·lant no constitueix de cap manera una irregularitat, i molt menys de caràcter invalidant. Les diferents peticions es refereixen a diversos comptes bancaris radicats en entitats així mateix diferents. En conseqüència, és lògic que s'hagin tramitat per separat, ja que d'aquesta manera s'ha evitat comunicar el contingut de cadascuna de les sol·licituds al conjunt dels posseïdors de la informació, cosa que ha redundat en benefici de l'agent, des de la perspectiva de la confidencialitat de la informació.

Des d'una altra perspectiva, la tramitació conjunta o separada dels diversos expedients no incideix de cap manera en les possibilitats de defensa de la recurrent, que ha interposat els corresponents recursos d'oposició i, posteriorment, la demanda davant de la Batllia que ha originat aquestes actuacions. El motiu d'impugnació ha de ser, doncs, igualment desestimat.

Quart.- *Sobre la discordança en la identificació de la persona concernida*

La part apel·lant addueix que s'ha produït una discordança a l'hora d'identificar la persona que és objecte de la petició d'intercanvi d'informació.

L'examen de l'expedient permet descartar des de l'inici l'existència d'aquesta irregularitat. En efecte, si s'examinen les sol·licituds provinents de l'Administració tributària francesa (folis 189 i 307 de les actuacions), es pot apreciar que ambdues es refereixen a la societat recurrent i tenen per objecte els comptes que manté oberts en dues entitats bancàries.

El fet de que la petició fos notificada a l'adreça a França de l'administrador de la societat, segons les indicacions de l'autoritat requeridora, no comporta cap vici invalidant, en especial per quant després es va reproduir la notificació a l'adreça a Andorra de l'entitat, i aquesta ha pogut tenir ple coneixement de la sol·licitud i formular els mitjans d'oposició que preveu la Llei 3/2009. En conseqüència, no ha existit cap indefensió que pugui determinar l'anul·lació de l'acte impugnat. Convé recordar que, en qualsevol cas, encara que hagués existit un defecte en les notificacions, això només comportaria que quedessin en suspens els terminis de recurs, com diu l'article 47 del Codi de l'Administració, però no la invalidesa de la resolució recorreguda.

Una altra qüestió és que, pel que fa al fons, la sol·licitud d'informació estigui degudament justificada, des de la perspectiva de la relació entre la societat agent i la seva filial francesa. Aquest punt ja va ser examinat en la sentència d'aquesta Sala núm. 03-2017, de 31 de gener, que va declarar que:

“En aquest cas, l'examen de l'expedient permet apreciar que aquestes condicions s'han complert de manera suficient, ja que la petició adreçada per les autoritats franceses exposa de forma precisa les circumstàncies que la justifiquen, que consisteixen en la utilització per part de l'entitat recurrent dels mitjans materials i humans de la seva filial francesa per tal de realitzar determinades prestacions en favor de clients d'aquesta nacionalitat, cosa que l'autoritat requeridora considera que podria constituir un frau consistent en localitzar a l'estranger, concretament a Andorra, una xifra de negocis realitzada en realitat a França.

En aquestes condicions, no es pot posar en qüestió que la petició d'intercanvi d'informació en matèria fiscal es troba a bastament justificada, tant pel que fa a la finalitat que es pretén aconseguir com als elements que justifiquen que la informació sol·licitada pot resultar d'interès per a l'autoritat requeridora”.

Aplicant aquest mateix criteri en aquest cas, que resulta plenament equiparable al que va examinar aquella sentència, procedeix desestimar íntegrament el recurs i confirmar la sentència apel·lada.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les costes d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa l'entitat S. SL contra la sentència dictada el 5 d'abril de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament en matèria de costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal. Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.